

Dosarul nr. 2ra-638/19

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Central (Gh. Purici)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Covalciuc Iurii,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Covalciuc Iurii împotriva Consiliului local Zastâncea, r-nul Soroca și Primăriei s. Zastâncea, r-nul Soroca cu privire la obligarea eliberării titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren și repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a respins apelul declarat de către Iurii Covalciuc și s-a menținut încheierea și hotărârea din 07 mai 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Central

c o n s t a t ă:

La 19 noiembrie 2013, Covalciuc Iurii a depus cerere de chemare în judecată, cu concretizările ulterioare, împotriva Consiliului local Zastâncea, r-nul Soroca și Primăriei s. Zastâncea, r-nul Soroca cu privire la obligarea eliberării titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren și repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul Covalciuc Iurii a indicat că în baza deciziei nr. 8/6 din 24 iulie 2009 a Consiliului local Zastâncea, r-nul Soroca, i-au fost atribuite cotele de teren echivalente nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0,7986 ha și nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0,7500 ha, în total 1,5486 ha de teren arabil. Concomitent, i s-a permis de a cumpăra surplusul de teren aferent cu suprafața de 0,0486 ha conform legislației în vigoare. La fel, s-a dispus ca specialistul pentru reglementarea regimului proprietății funciare a Primăriei s. Zastâncea, r-nul Soroca să pregătească documentația cadastrală pentru perfectarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele său cu suprafața totală de 1,5486 ha (nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0,7986 ha și nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0,7500 ha), precum și de a solicita organului cadastral să înregistreze sectoarele de teren (arabil) cu suprafața totală de 1,5486 ha în Registrul bunurilor imobile pe numele său.

Însă, la 03 decembrie 2009, Consiliul local Zastâncea, r-nul Soroca a emis decizia nr. 13/4, prin care s-au admis sesizările nr. 136 și 137 din 28 octombrie 2009 a Direcției

teritoriale control administrativ Soroca și s-au abrogat deciziile Consiliului local Zastâncea, r-nul Soroca nr. 8/6 din 24 iulie 2009 și nr. 10/3 din 29 septembrie 2009.

A susținut că la 19 aprilie 2010, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului local Zastâncea, r-nul Soroca cu privire la anularea deciziei nr. 13/4 din 03 decembrie 2009, în partea ce-l vizează, cu obligarea pârâtului să execute decizia nr. 8/6 din 24 iulie 2009 și să-i atribuie în natură cota de teren echivalentă în mărime deplină prevăzută pentru localitatea respectivă cu suprafața totală de 1,5486 ha (nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0,7986 ha și nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0,7500 ha).

Prin hotărârea din 21 martie 2011 a Judecătoriei Soroca, a fost anulată decizia nr. 13/4 din 03 decembrie 2009 a Consiliului local Zastâncea, r-nul Soroca, în partea în care s-a admis sesizarea Direcției teritoriale control administrativ Soroca și s-a abrogat decizia Consiliului local Zastâncea, r-nul Soroca nr. 8/6 din 24 iulie 2009. S-a obligat Consiliul local Zastâncea, r-nul Soroca, conform deciziei nr. 8/6 din 24 iulie 2009, să-i atribuie lui în natură cota de teren echivalentă în mărime deplină prevăzută pentru localitatea respectivă cu suprafața totală de 1,5486 ha (nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0,7986 ha și nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0,7500 ha).

A reținut reclamantul că hotărârea din 21 martie 2011 a Judecătoriei Soroca a fost executată prin decizia nr. 7/1 din 29 aprilie 2013 și procesul-verbal nr. 7 din 29 aprilie 2013 ale Consiliului local Zastâncea, r-nul Soroca, fapt ce rezultă din încheierea executorului judecătoresc Repeșcu Anastasie din 05 iunie 2013 privind încetarea procedurii de executare.

La 19 septembrie 2013, s-a adresat cu cerere către Consiliul local Zastâncea, r-nul Soroca, prin care a solicitat eliberarea pe numele lui a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu suprafața totală de 1,5486 ha (nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0,7986 ha și nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0,7500 ha), precum și executarea lucrărilor de atribuire în natură a terenului respectiv de către inginerul cadastral, cu achitarea tuturor cheltuielilor suportate de către el din vina pârâtului pentru anii 2009 – 2012, însă până în prezent aceasta nu a fost examinată.

În contextul expus, a cerut Covalciuc Iurii obligarea Consiliului local Zastâncea, r-nul Soroca să-i elibereze titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu suprafața totală de 1,5486 ha (nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0,7986 ha și nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0,7500 ha), cu atribuirea lui în natură a terenului respectiv; încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a sumei de 4.400 de lei cu titlu de cheltuieli suportate la executarea hotărârii din 21 martie 2011 a Judecătoriei Soroca, 6.600 de lei cheltuieli de asistență juridică, 521 de lei cheltuieli de transport, 125 de lei cheltuieli poștale, 125 de lei pentru perfectare procurii, 94 de lei cheltuieli de statistică, 60.171 de lei venitul ratat și 50.000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 17 februarie 2014 a Judecătoriei Soroca, acțiunea lui Covalciuc Iurii a fost admisă parțial și s-a obligat Primăria s. Zastâncea, r-nul Soroca să elibereze pe numele lui Covalciuc Iurii titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu suprafața totală de 1,5486 ha (nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0,7986 ha și nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0,7500 ha) conform hotărârii din 21 martie 2011 a Judecătoriei Soroca, cu atribuirea a terenului respectiv în natură lui Covalciuc Iurii. S-a încasat din contul Primăriei s. Zastâncea, r-nul Soroca în beneficiul lui Covalciuc Iurii suma de 4.400 de lei cu titlu de cheltuieli suportate la executarea hotărârii din 21 martie 2011 a Judecătoriei Soroca, 6.600 de lei cheltuieli de asistență juridică, 669 de lei cheltuieli de

transport și 219,95 de lei cheltuieli de corespondență, în rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 02 ianuarie 2018, Primăria s. Zastâncea, r-nul Soroca și Consiliul local Zastâncea, r-nul Soroca au depus cerere de revizuire împotriva hotărârii din 17 februarie 2014 a Judecătorei Soroca.

În motivarea cererii de revizuire Primăria s. Zastâncea, r-nul Soroca și Consiliul local Zastâncea, r-nul Soroca au indicat că prin sentința din 12 mai 2017 a Judecătorei Soroca, sediul Central, Covalciuc Valeriu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (1) și art. 332 alin. (1) din Codul penal, iar Covalciuc Iurii de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal, ultimii fiind eliberați de răspundere penală pe motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 15 noiembrie 2017, Covalciuc Iurii, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal, a fost achitat pe motiv că fapta nu a fost comisă de către acesta, în rest, sentința primei instanțe a fost menținută.

Prin decizia din 20 martie 2018 a Curții Supreme de Justiție, s-a casat decizia din 15 noiembrie 2017 a Curții de Apel Bălți în partea ce ține de achitarea lui Covalciuc Iurii, cu menținerea în această parte a sentinței din 12 mai 2017 a Judecătorei Soroca, sediul Central.

Prin încheierea din 07 mai 2018 a Judecătorei Soroca, sediul Central, s-a admis cererea de revizuire depusă de către Primăria s. Zastâncea, r-nul Soroca și Consiliul local Zastâncea, r-nul Soroca și s-a casat hotărârea din 17 februarie 2014 a Judecătorei Soroca.

Prin hotărârea din 07 mai 2018 a Judecătorei Soroca, sediul Central, acțiunea lui Covalciuc Iurii a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, s-a respins apelul declarat de către Iurii Covalciuc și s-a menținut încheierea și hotărârea din 07 mai 2018 a Judecătorei Soroca, sediul Central.

Ambele instanțe de judecată ierarhic inferioare și-au motivat soluțiile prin faptul că prin sentința din 12 mai 2017 a Judecătorei Soroca, sediul Central, menținută prin decizia din 20 martie 2018 a Curții Supreme de Justiție, s-a stabilit faptul comiterii de către Covalciuc Iurii a infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) din Codul penal - confecționarea, deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale false săvârșite de două sau mai multe persoane, în legătură cu cauza care se judecă, însă pe motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere penală acesta a fost eliberat de răspundere penală.

Au constatat instanțele de judecată ierarhic inferioare că la baza emiterii deciziei nr. 8/6 din 24 iulie 2009 a Consiliului local Zastâncea, r-nul Soroca și a hotărârii din 21 martie 2011 a Judecătorei Soroca, prin care lui Covalciuc Iurii i-a fost atribuită cota de teren echivalentă cu suprafața totală de 1,5468 ha, au stat documente oficiale false, fapt cert stabilit prin sentința irevocabilă din 12 mai 2017 a Judecătorei Soroca, sediul Central.

La 29 ianuarie 2019, Covalciuc Iurii a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, încheierii și a hotărârii din 07 mai 2018 a Judecătorei Soroca, sediul Central, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului Covalciuc Iurii a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Bălți a examinat superficial prezenta speță, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

La 04 martie 2019, în adresa Primăriei s. Zastâncă, r-nul Soroca și Consiliului local Zastâncă, r-nul Soroca au fost expediate copiile recursului declarat de către Covalciuc Iurii, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referințelor.

La 14 martie 2019, Primăria s. Zastâncă, r-nul Soroca și Consiliul local Zastâncă, r-nul Soroca au depus referință, solicitând să fie considerat ca inadmisibil recursul declarat de către Covalciuc Iurii, cu menținerea deciziei din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, încheierii și a hotărârii din 07 mai 2018 a Judecătorei Soroca, sediul Central, pe care le consideră legale și întemeiate, invocând că instanțele de judecată ierarhic inferioare au verificat minuțios toate circumstanțele, care au importanță pentru soluționarea justă a prezentei spețe, dând o apreciere corectă suportului probatoriu al cauzei.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile din referința depusă, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Covalciuc Iurii este inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copiile deciziei din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Bălți au fost expediate la 15 ianuarie 2019 atât în adresa lui Covalciuc Iurii, cât și reprezentantului acesteia – avocatul Dorel Țurcan (f.d. 174, vol. II), recepționate de către aceștia la 21 ianuarie 2019 și respectiv 22 ianuarie 2019 (f.d. 175, 179, vol. II).

În această ordine de idei, se constată, că în speță, calea de atac a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 29 ianuarie 2019.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate.

Or, conform prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Analizând cuprinsul cererii de recurs depusă de către Covalciuc Iurii, completul de admisibilitate evocă faptul că argumentele invocate în recurs, în esență, sunt similare alegațiilor inserate în cererea de apel, asupra cărora Curtea de Apel Bălți s-a pronunțat deja în modul corespunzător (f.d. 110-115, vol. II).

Astfel, se deduce că cererea de recurs *de facto* este o transpunere a motivelor din cererea de apel.

Prin urmare, acestea nu pot fi reținute de către completul de admisibilitate, deoarece recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că recurentul nu a evidențiat în cererea de recurs formulată memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea unor circumstanțe care au fost supuse examinării în ordine de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului.

Mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Covalciuc Iurii nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de către instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (cauza Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67).

La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de către Covalciuc Iurii nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce Covalciuc Iurii a avut posibilitatea de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv.

De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanțele de judecată ierarhic inferioare au examinat cauza sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, au aplicat și au interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Covalciuc Iurii împotriva deciziei din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Bălți în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Covalciuc Iurii împotriva deciziei din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, în cauza civilă intentată la cererea de

chemare în judecată depusă de către Covalciuc Iurii împotriva Consiliului local Zastâncea, r-nul Soroca și Primăriei s. Zastâncea, r-nul Soroca cu privire la obligarea eliberării titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren și repararea prejudiciului material și moral.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Mariana Pitic